

A PO-200 vai de Lalín a Folgoso, comunicando desta forma a carretera Santiago-Ourense coa Pontevedra-Ourense, e formando parte da diagonal galega que une Ribadeo con Vigo, tamén chamada carretera nacional de Vegadeo, via noutrora de certa importancia pero que hoxe carece de sentido como tal diagonal. Así, este tramo da PO-200 ficou servindo únicamente ao tráfico local: partindo de Lalín, une as localidades de Vilatuxe, Laro, Refoxos, Acebeiro, Cachafeiro e Folgoso.

A Xunta de Galicia comezou hai xá mais de tres anos o estudo de disitintos trazados alternativos para construír unha nova carretera ou vía rápida que unise Lalín con Pontevedra, utilizando depois de Folgoso (ou de Vilapouca) a carretera Ourense-Pontevedra. Detrás desta nova iniciativa acha-se a concepción radial con centro en Lalín das vías de comunicación galegas, senon outros intereses mais concretos e inconfesábeis. Pero a Dirección Xeral de Carreteras chocaba cun forte escollo: o volume de tráfico neste tramo da PO-200 é mui baixo, e non habia forma de xustificar o pro-

A SERRA DO CANDÁN AMIAZADA POR UNHA VÍA RÁPIDA DE NOVO TRAZADO

Como noutros casos xá denunciados, os intereses que a administración pon en xogo á hora de construír ou mellorar as infraestruturas viarias non sempre coinciden coas necesidades das poboacións locais. Pero estas a miúdo se converten en elemento de manipulación por parte da administración á hora de presentar os actuais plans de infraestruturas como imprescindíbeis para o país e para o seu desenvolvemento.

Lito Andión*
Manuel Soto

xecto dun novo trazado coas características de vial de alta velocidade. Algúnha artimaña debería poder resolver tal atranco.

O mencionado estudo comenazara no 1991 e terminara xa en marzo de 1993. No verán de 1994 deu inicio-se unha recollida de sinaturas entre os veciños da comarca solicitando unha carretera. Conseguiron-se unhas 4900

sintauras, e ao pouco fixo-se pública a existencia dos estudos coas distintas alternativas. A sorpresa saltou cando os veciños comprobaron que nengunha das propostas da Xunta consistía en arranxar a vella PO-200, e algúns denunciaron que os folios foran asinados en branco, pero que a todo o mundo se lle dixera que o que se pedía era a mellora da actual carretera.

O conflito na zona está servido, pois só a alternativa 4 se acerca ao trazado da actual PO-200, servindo aos principais núcleos locais. Pero mentres que a Xunta se decanta pola alternativa 3 que cruza a Serra do Candán, aos veciños só lles serve a alternativa 4 ou, mellor aínda, o arranxo do vello trazado. O grupo ecoloxista ANIDA ten denunciado o impacto ambiental de calquera novo trazado, especialmente das alternativas 2 e 3, e nas alegacións presentadas solicita que se respecte a Serra do Candán como espazo natural de grande valor. Por outro lado, apoian aos veciños na demanda de arranxar a vella carretera coa finalidade de mellorar as comunicacións locais.

Á irracionalidade ambiental dos novos trazados ven a sumar-se o desaproveitamento de diferentes tramos das carreteras locais que foron recentemente ampliados e mellorados. Os servizos que ofrecería a nova vía cobrirían-se dóadamamente co remate das obras da carretera que vai de Silleda a Forcarei e Cachafeiro.

*Para mais información, dirixir-se a ANIDA, Apdo. 35, 36540-Silleda (Pontevedra).

A SERRA DO CANDÁN: A NATUREZA EN PERIGO

A Serra do Candán, aínda que pouco estudada, pode considerar-se que constitúe hoxe o espazo mellor conservado de toda a provincia de Pontevedra. A PO-200 cruza o río Deza en Ponte da Veiga para bordear a súa cabeceira polo poniente e acercar-se ao nacemento do río Lérez; desta forma, o núcleo mais esencial da Serra do Candán, e con el aldeas como Moa, Bustelos, Ameixedo ou Portomartín, ficou illado das infraestruturas que o progreso está a levar aos lugares mais recónditos, até os nosos días poderíamos dicir, se non for polas torretas de alta tensión que Fenosa colocou hai uns anos, xa entrada esta década, pero que aínda hoxe non levan electricidade a ningures.

A morfoloxía da área presenta un relevo mui accidentado, con altitude entre os 600 e os 1050 metros, estando condicionado fortemente pola rede hidrográfica, dominante sobre uns solos pouco profundos. Nas ladeiras de menor pendente, e mesmo en zonas de considerable altura aínda hoxe se poden ollar os cultivos de cereais, que nesta época de verán dan colorido e contraste á paisaxe, xuntamente co verde claro dos soutos de castiñeiros, destacado sobre o resto das fragas. Hoxe algunhas aldeas teñen sido abandonadas e a poboación segue a disminuir nesta zona de montaña. O retroceso da agricultura e a inaptitude para a introducción de especies forestais de rápido crecemento, xuntamente co maior control dos incendios florestais, levaron a un forte rexurdir da vexetación autóctona. O carballo e o cerquiño así como o castiñeiro forman os bosques predominantes, salpicados abundantemente de acebo no sotobosque e de avelaira e ameñeiros nos cursos fluviais.

Só zonas parciais da Serra do Candán, ou algúns dos seus valores singulares contan con recoñecemento do seu valor natural e ecolóxico. No seu conxunto, este espazo de importantes e ben conservados valores ecolóxicos carece dunha figura de protección mínima. O proxecto da Xunta presentou 4 alternativas, a primeira delas xa desbotada por considerala-inviábel. Calquera das outras alternativas supón desmontes que superan o millón de m³, así como terrapléns entorno aos 700 mil m³, mentres que os vertidos finais de escombros situarían-se entre os 200 e os 500 mil m³. A fauna e flora, a paisaxe, e os recursos hídricos sufrirían impactos que o propio estudo valora como irreversíbeis, e que na escala de 1 a 10 pontúa cos elevados índices de 6, 7 e 8.